

Maak van Wmo-raden participatieraden

In mijn column in het vorige nummer van *WMO Magazine* keek ik terug op vijf jaar Wmo. Ik constateerde dat ernstige ongelukken zijn uitgebleven, maar dat op diverse fronten wel verschraling plaatsvindt. Ook sprak ik mijn verwondering erover uit dat terwijl participatie het sleutelwoord is een meer integraal bestuur vaak nog ver te zoeken is. Willen gemeenten participatie echt waar kunnen maken, dan is integraal kijken en handelen(!) tussen verschillende beleidsterreinen noodzaak. De participatiegedachte achter de Wmo serieus nemen, kan nooit het werk zijn van slechts één wethouder en een handvol beleidsambtenaren. Ik kondigde aan dat ik zou terugkomen op de rol van Wmo-adviesraden.

De meeste Wmo-adviesraden bestaan uit vertegenwoordigers van diverse maatschappelijke organisaties. Elke zetel wordt bezet door iemand die de belangen van een specifieke groep 'zorgbehoeftigen' behartigt. Daardoor ontwikkelen veel Wmo-adviesraden zich tot belangencclubs die vergaderen over behoud van het bestaande. Op zich is daar niks mis mee, maar het is de vraag of dat past bij de noodzaak van veranderingen en de uitdagingen waar gemeenten voor staan. De rol van informele netwerken, burens, buurtgroepen en wijkplatforms wordt steeds belangrijker. Dat komt ten eerste doordat inwoners van gemeenten de informele aanpak de meest laagdrempelige en natuurlijke wijze van ondersteuning

vinden. Ten tweede komt het doordat vanwege de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt het aantal werkenden de komende twintig jaar grofweg zal halveren. Ten derde wordt de financiële positie van gemeenten steeds minder riant.

Ik pleit dan ook voor Wmo-adviesraden die veel meer het karakter hebben van participatieraden. Dus Wmo-raden die niet alleen bestaan uit vertegenwoordigers van 'cliënten- en ouderenorganisaties', maar ook uit mensen die op andere wijze actief zijn in de gemeente, zoals in sportverenigingen, buurtgroepen, maatschappelijke netwerken, onderwijs en dergelijke. Het bijkomend voordeel van deze naamswijziging is dat gewone inwoners van een gemeente meteen veel beter snappen wat een dergelijke raad doet.

Doordat in de meeste Wmo-adviesraden de leden worden voorgedragen door organisaties, zien die organisaties de leden als hun achterban en klankbord. Op zich prima, want dat is beter dan helemaal geen achterban of klankbord. Maar aan de andere kant bestaat de achterban van een Wmo-adviesraad cq. participatieraad eigenlijk uit de gehele bevolking van een gemeente. Het wordt tijd dat Wmo-adviesraden/participatieraden dat meer gaan beseffen. Communicatie is hierbij cruciaal. Zorg dus dat u als Wmo-adviesraad cq. participatieraad een deel van de gemeentepagina in de huis-aan-huisbladen tot uw beschikking krijgt. Organiseer regelmatig themabijeenkom-

sten over onderwerpen. Zorg dat inwoners u weten te vinden en van input voorzien. Maak Youtube-filmpjes over belangrijke vraagstukken en projecten. Kortom, zorg dat de communicatie met de gehele achterban op gang komt en tweerichtingsverkeer wordt.

Dit tweerichtingsverkeer kan er wellicht ook voor zorgen dat Wmo-adviesraden meer zelf het initiatief nemen. Nu gaat de meeste tijd zitten in het reageren op beleidsnota's van de gemeente, en die gaan lang niet altijd over de belangrijkste vraagstukken rondom participatie. Pas ook op dat Wmo-adviesraden niet alleen praten over papieren beleid; de uitvoering van beleid is veel belangrijker. Zorg dat u daarover goede rapporten krijgt en maak daarover bij elke beleidsnota die u bespreekt afspraken.

Tot slot. Maar weinig Wmo-adviesraden/participatieraden bemoeien zich met de inrichting van de gemeentelijke organisatie. Doe dat alstublieft wel! Er moeten nog heel wat schotten tussen ambtenaren/afdelingen/directies van gemeenten worden afgebroken voordat participatie verbetert, voordat echt integrale oplossingen voor maatschappelijke vraagstukken worden gezocht, voordat de bureaucratie afneemt. Spreek hierover minimaal eens per jaar met de gemeentesecretaris en de wethouder personele zaken. Actieve participatieraden zijn nodig als aanjager voor deze broodnodige ontschotting.